

20. Весели ся за него небе, и вы святіи апостоли и пророци, защото отсѧди Богъ сѧдъ-тъ ви надъ него.

21. И единъ силенъ ангелъ зѣ единъ камъкъ голѣмъ като водениченъ, та го хвьрли въ море-то, и каза: Така съсъ стремленіе ще бѫде хвьренъ Вавилонъ градъ великий, и нѣма да ся намѣри вече.

22. И гласъ отъ онѣзи които свирѣхъ съ китарж, и отъ пѣвцы, и отъ свирѣци, и отъ трѣбители нѣма да ся чуе вече въ тебе, и всякой художникъ отъ всяко художество нѣма да ся намѣри вече въ тебе; и шумъ отъ воденицѣ нѣма да ся чуе вече въ тебе;

23. И видѣлина отъ свѣтило нѣма да свѣти вече въ тебе, и гласъ отъ младоженникъ и отъ невѣстѣ нѣма да ся чуе вече въ тебе; защото търговци-тѣ ти бѣхъ голѣмци на земїж-тѣ, защото быхъ прѣльстени съ твоє-то чародѣяніе вси-тѣ народи.

24. И въ него ся намѣри кръвь отъ пророци и отъ святыи, и отъ всички-тѣ закланы на земїж-тѣ.

ГЛАВА 19.

1. И слѣдъ това чухъ като гласъ голѣмъ отъ много народа на небе-то, който казуваше: Аллилуя; спасеніе, и слава, и почесть, и сила подобае Господу Богу нашему.

2. Защото истинни и праведни сѫ неговы-тѣ сѫдбы, защото осѧди велики-тѣ блудницѣ, която растли земїж-тѣ съ блудодѣяніето си, и отмъсти отъ рѣкѣ-тѣ ѹ кръвь-тѣ на свои-тѣ рабы.

3. И вторый пѣть рекохъ: Аллилуя. И дымъ-тѣ ѹ възлѣзува во вѣкы вѣковъ.

4. И падижахъ двадесетъ-тѣ и четыри старци, и четыри-тѣ животны, и поклонихъ ся Богу сѣдящему на прѣстолъ-тѣ, и казувахъ: Аминь; аллилуя.

5. И излѣзе отъ прѣстолъ-тѣ гласъ който казуваше: Хвалите Бога нашего, всички раби негови, и вы които му ся боите, и малки и голѣми.